

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

15 JANVIER 1957.

PROPOSITION DE LOI

concernant les associations intercommunales d'entreprises de travaux et complétant la loi du 1er mars 1922 relative à l'association de communes dans un but d'utilité publique.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les intercommunales qui entreprennent des travaux et spécialement les intercommunales de voirie, peuvent rendre des services aux Pouvoirs publics et à la vie économique, en raison de la concurrence qu'elles ajoutent à celle qui existe entre les entrepreneurs privés.

Toutefois, cette concurrence doit se présenter sur un pied d'égalité, et sans privilège. Sinon, le jeu de la concurrence serait faussé au profit d'une formule d'entreprise qui n'apparaît point être nécessairement la meilleure.

1. — On constate notamment que les intercommunales de voirie échappent à l'application de la taxe de transmission pour leurs achats, en vertu de l'article 17 de la loi du 1er mars 1922. Cette exonération fausse toutes comparaisons et lèse l'entreprise privée.

2. — Il apparaît à l'évidence que les travaux à confier éventuellement aux intercommunales de voirie doivent faire l'objet d'un cahier des charges préalable, soigneusement étudié, et établi de la manière dont usent habituellement les pouvoirs publics à l'égard des entrepreneurs privés. Les travaux doivent faire l'objet d'une adjudication publique. La concurrence ouverte dira dans chaque cas si la formule privée l'emporte sur l'institution paracommunale ou inversement.

3. — Nul ne peut contester qu'il soit indispensable que les travaux des intercommunales de voirie soient contrôlés par des personnes indépendantes des Députations permanentes, qui dirigent en fait les intercommunales. Il convient donc de limiter l'intervention des Députations permanentes dans les intercommunales.

Ces trois points forment l'objet de la présente proposition de loi.

E. CHARPENTIER.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

15 JANUARI 1957.

WETSVOORSTEL

betreffende de intercommunale verenigingen voor de aanneming van werken en tot aanvulling van de wet van 1 maart 1922 betreffende de vereniging van gemeenten tot nut van 't algemeen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De intercommunale verenigingen die werken aannemen, en met name de intercommunale verenigingen voor wegenwerken, kunnen diensten bewijzen aan de openbare besturen en aan het bedrijfsleven, omdat zij de concurrentie onder de particuliere aannemers nog versterken.

Nochtans moeten zij op een voet van gelijkheid en zonder voorrecht concurreren, zo niet wordt de normale werking van de concurrentie ontwricht ten voordele van een bepaalde vorm van aanneming, die niet noodzakelijk de beste is.

1. — Onder meer valt op te merken dat de intercommunale verenigingen voor wegenwerken, krachtens artikel 17 van de wet van 1 maart 1922, voor hun aankopen ontsnappen aan de toepassing van de overdrachtstaxen. Deze vrijstelling maakt elke vergelijking onmogelijk en zij schaadt de particuliere onderneming.

2. — Het staat buiten kijf dat de werken die eventueel aan de intercommunale verenigingen voor wegenwerken worden toevertrouwd vooraf het voorwerp moeten uitmaken van een bestek, dat zorgvuldig bestudeerd is en opgemaakt op de wijze, gebruikelijk bij de openbare besturen ten opzichte van de particuliere aannemers, en dat verder de werken openbaar moeten aanbested worden. Uit de vrije concurrentie zal in ieder afzonderlijk geval blijken of de particuliere formule het haalt op de paracommunale instelling of omgekeerd.

3. — Niemand kan betwisten dat het volstrekt noodzakelijk is dat de werken van de intercommunale verenigingen voor wegenwerken worden gecontroleerd door personen, onafhankelijk van de Bestendige Deputaties die de intercommunale verenigingen in feite besturen. Derhalve dient de tussenkomst van de Bestendige Deputaties in de intercommunale verenigingen te worden beperkt.

Deze drie punten maken het voorwerp uit van dit wetsvoorstel.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Un article 5bis, libellé comme suit, est inséré dans la loi du 1er mars 1922 relative à l'association de communes dans un but d'utilité publique :

« Quelle que soit la forme juridique donnée à la société, l'article 146, 4° des lois coordonnées sur les sociétés commerciales sera respecté, sans possibilité de dérogation. »

Art. 2.

Un article 6bis, libellé comme suit, est inséré dans la même loi :

« L'Etat ou toute province participant à une association de communes ne peut détenir plus d'un siège d'administrateur. Le titulaire de ce siège ne sera en aucun cas président ou administrateur-délégué. »

Art. 3.

L'article 17 de la même loi est complété par l'alinéa suivant :

« Toutefois si, par leur objet, ces sociétés se trouvent normalement en concurrence avec des industries ou des commerçants, elles restent assujetties aux articles 51 à 57 des lois coordonnées sur les taxes assimilées au timbre applicables à ces industriels ou commerçants. »

Art. 4.

Un article 19, libellé comme suit, est ajouté à la même loi :

« Tous travaux ou fournitures pouvant être normalement l'objet d'une concurrence par des industriels ou commerçants ne pourront être exécutés par une association de communes qu'après une adjudication publique. »

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Aan de wet van 1 maart 1922 betreffende de vereniging van gemeenten tot nut van 't algemeen wordt een artikel 5bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

« Welke ook de rechtsvorm is die aan de vennootschap wordt gegeven, wordt artikel 146, 4°, van de samengeordende wetten op de handelsvennootschappen, zonder enige mogelijkheid tot afwijking, in acht genomen. »

Art. 2.

In dezelfde wet wordt een artikel 6 bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

« De Staat of iedere provincie die aan een vereniging van gemeenten deelneemt mag niet meer dan één zetel van beheerder hebben. De titularis ervan mag in geen geval voorzitter of afgevaardigde beheerder zijn. »

Art. 3.

Artikel 17 van dezelfde wet wordt aangevuld met volgend lid :

« Indien deze vennootschappen echter normaal door hun doel in mededinging zijn met industriëlen of handelaars, blijven zij onderworpen aan de artikelen 51 tot 75 van de samengeordende wetten betreffende de met het zegel gelijkgestelde taxes, die op bedoelde industriëlen of handelaars van toepassing zijn. »

Art. 4.

Aan dezelfde wet wordt een artikel 19 toegevoegd, dat luidt als volgt :

« Alle werken of leveringen die normaal het voorwerp kunnen uitmaken van een mededinging door industriëlen of handelaars mogen slechts na een openbare aanbesteding door een vereniging van gemeenten worden uitgevoerd. »

E. CHARPENTIER,
P. VAN DEN BOEYNANTS,
J. STEPS,
L. DELHACHE,
L. KIEBOOMS,
P. MEYERS.